

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/82/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116010442
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3116010442.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Ondreja Samaša, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 7. septembra 2016 prejednal sťažnosť odsúdeného

A. U.

nar. XX.XX.XXXX v M., trvale bytom R. nad F., P. č. XXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v NOO a ÚVTOS Trenčín,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3Pp/42/2016 zo dňa 12.07.2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

T. U. vykonáva trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/94/2014 zo dňa 22.08.2014 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. vo výmere 12 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Následne nastúpil aj výkon zvyšku nariadeného trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov a 9 dní so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/41/2011, pre rovnaký prečin, pričom koniec trestu pripadá na deň 11.10.2016.

Uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 3Pp/42/2016 zo dňa 12.07.2016 bol návrh odsúdeného o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s poukazom na § 66 ods.1, 2 Tr. zák. zamietnutý.

Proti tomuto uzneseniu hneď po jeho vyhlásení podal odsúdený sťažnosť. V písomných dôvodoch sťažnosti namietal, že porušenie podmienky, ktoré mu súd vytýkal, nemá žiaden vplyv na jeho budúcnosť. Má s družkou 5 maloletých detí, vyživovaciu povinnosť si neplnil z nebanlivosti, nie úmyselne. Dnes sa cíti oveľa zodpovednejší, hľadal si zamestnanie, aj sa zaevidoval na úrade práce. Má za to, že už povedie riadny život. Jeho výkonom trestu trpia družka aj deti.

Keďže sťažnosť bola podaná včas a osobou oprávnenou, krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto predchádzalo a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je zákonné a správne. V dôvodoch uznesenia sa súd podrobne zaoberal všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré ho viedli k zamietajúcemu rozhodnutiu a tieto si aj krajský súd v celom rozsahu osvojil.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák., môže súd odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Z hodnotenia na odsúdeného, ktoré je podrobne uvedené v dôvodoch napadnutého uznesenia, ale najmä z jeho záveru vyplýva, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie len čiastočne a ústav ho síce odporúča podmiennečne prepustiť, avšak s dohľadom. Ústav tiež konštatuje u neho stredne vysoké riziko sociálneho zlyhania a menej priaznivú resocializačnú prognózu.

V tomto smere súdy rozhodujúce o podmiennečnom prepustení odsúdeného musia vychádzať v prvom rade zo záverov hodnotenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, pretože iba osoby podieľajúce sa na prevýchove odsúdeného, môžu podať objektívny obraz o stupni jeho nápravy.

Krajský súd sa stotožnil so záverom posudku, že riziko sociálneho zlyhania u odsúdeného je stredne vysoké. Odhliadnuc od hodnotenia však krajský súd považuje za potrebné uviesť aj to, že na jeho osobu už bolo pôsobené podmiennečným prepustením z výkonu trestu odňatia slobody. V skúšobnej dobe sa neosvedčil a bol mu nariadený výkon zvyšku trestu odňatia slobody. Krajský súd, tak ako súd prvého stupňa, vzhľadom na uvedené skutočnosti týkajúce sa osoby odsúdeného, má odôvodnene vážne pochybnosti o tom, že by náprava odsúdeného a naplnenie účelu trestu, tak ako to vyžaduje Trestný zákon, mohli byť dovŕšené jeho prípadným ďalším podmiennečným prepustením na slobodu.

Z uvedených dôvodov sa preto krajský súd stotožnil s výrokom napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa, ktorým bol návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie zamietnutý a jeho závery uvedené v jeho odôvodnení si v celom rozsahu osvojil a s týmito sa stotožnil. Sťažnosť odsúdeného preto nepovažoval za dôvodnú a túto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon sťažnosť nepripúšťa.